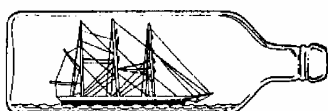

RUMOR DI MARE PRESENTEERT 3^E CD TOPFEEST OP TOPLOCATIE

SCHEEPSPOST

Leids Zeemanskoor Rumor di Mare
11^e jaargang nr. 2, juni 2009

VAN DE REDACTIE

Met trots brengen wij ditmaal een bijzonder nummer van De Scheepspost uit. Een Scheepspost met 'The Making Of' van onze nieuwste CD. Met een fotoreportage van ons jubileumfeest. Met ontroerende en droevige verhalen over de zee. Met 'Wenken en Raadgevingen voor den zanger' van de Firma Wybert: *Wybert helpt ter overwinning in de edele zangwedstrijd*. Een mooie ets van Gijs op basis van een vodge met een computerprint, waarvan ik tot mijn schande niet meer weet wie het mij heeft gegeven.

Maar voor alles, een terugblik op ons jubileumfeest. Het heeft ons niet alleen een mooie CD opgeleverd die ik intussen zo vaak heb gedraaid dat mijn omgeving zich beklaagd die rotmuziek niet meer uit de kop te kunnen zetten. Het heeft ook laten zien dat we bijzonder betrokken koorleden hebben. Zonder al hun werk was er geen CD en geen feestje geweest. Het kan haast niet anders of er is ontzettend hard getrokken aan al dat, voor velen onzichtbare, voorwerk dat is gedaan. Maar ook op de dag zelf: het sjouwwerk, de catering, enzovoort door leden en aanhang. Hartstikke bedankt daarvoor. En die locatie was natuurlijk goud. Die Burcht is een geweldige plek voor theater, hoewel die heuvel verrekte hoog is met al die spullen die naar boven moesten.

En wat de Scheepspost betreft: veel leesplezier.

Cees Meijer, a/b Stella Maris

≈

Inhoud

	Pagina
Voorwoord van de Redactie	1
Rumor en Moskou	2
Kruiend IJs	3
The Making of... In Zesendertig Weetjes	4
Rumor di Mare bestaat Vijftien Jaar	6
Fanmail	14
Zee, een Gedicht	15
De Derde CD, een Behouden Vaart...	16
Zingen is Gezond	17
Dick liep Halve Marathon voor Sri Lanka	18
Komende Optredens Rumor di Mare	18
Etsje	19
Nieuwe CD bestellen	19
Ineens Weg...	20
La Tour de France	22

Redactie

Gijs Geertzen
René Lignac
Cees Meijer
Willem van Rijn (+ lay-out)

Scheepspost is een © uitgave van
Zeemanskoor Rumor di Mare te Leiden

Rumor di Mare boekingen:

Frits van der Mark

T +31 (0) 71 5224308

E booking@rumordimare.nl

Verdere informatie:

W www.rumordimare.nl

RUMOR EN MOSKOU...

“Hadden ze ‘hun’ maar naar Moskou gestuurd in plaats van de toppers”. Deze opmerking werd gemaakt tijdens ons optreden op de Burcht bij de presentatie van onze derde CD. ‘Moskou’ is misschien wat te hoog gegrepen maar de opmerking tekent de waardering voor ons optreden – en indirect onze nieuwe CD. Een heel terechte waardering . Ook ik ben erg trots op de prestatie die we gezamenlijk hebben neergezet. Vergeleken met de eerste CD’s en met heel veel CD’s die verschijnen in ‘Shantyland’ hebben we een kwaliteitsproduct neergezet dat we, zonder ons te hoeven generen - zelfs met trots - aan onze vrienden en familie cadeau kunnen geven. En dat met inzet van velen in eigen beheer!

Deze kwaliteit is niet vanzelf tot stand gekomen. Als zangers en muzikanten werken we hier al een aantal jaren aan. En deze inspanning wordt beloond. Denk maar aan onze eerste en tweede prijzen en de uitdaging om straks in Wijk bij Duurstede de wisselprijs weer mee naar Leiden te mogen nemen. Deze trots straalt op iedereen af welke rol hij ook heeft binnen het koor.

Maar nu we voor kwaliteit gekozen hebben schept dit ook verplichtingen. We zullen hier actief aan moeten werken: een repetitieschema van een maal per veertien dagen is al krap. Laten we het maar een extra uitdaging noemen om desondanks een hoge kwaliteit neer te zetten. Wat helpt is dat een aantal leden ook naast de koorrepetities actief zijn. Een goed voorbeeld zijn de zanglessen die de helft! van de leden inmiddels heeft gevolgd. Ook al was het aantal lessen beperkt, ze helpen om je bewust te worden van wat er met je lijf gebeurt als je zingt. En als je eenmaal bewust bent dan kun je proberen je zangtalenten nog beter te benutten.

Wat ook helpt is dat individuele leden ook op andere momenten en gelegenheden samen zingen of in andere koren / muziekgroepen. Het doet veel genoeg dat een aantal leden de handschoen heeft opgenomen om zich op het open podium, op verschillende manieren, te presenteren. Hieronder was ook een eerste presentatie van de tot nu naamloze combinatie van zes leden.

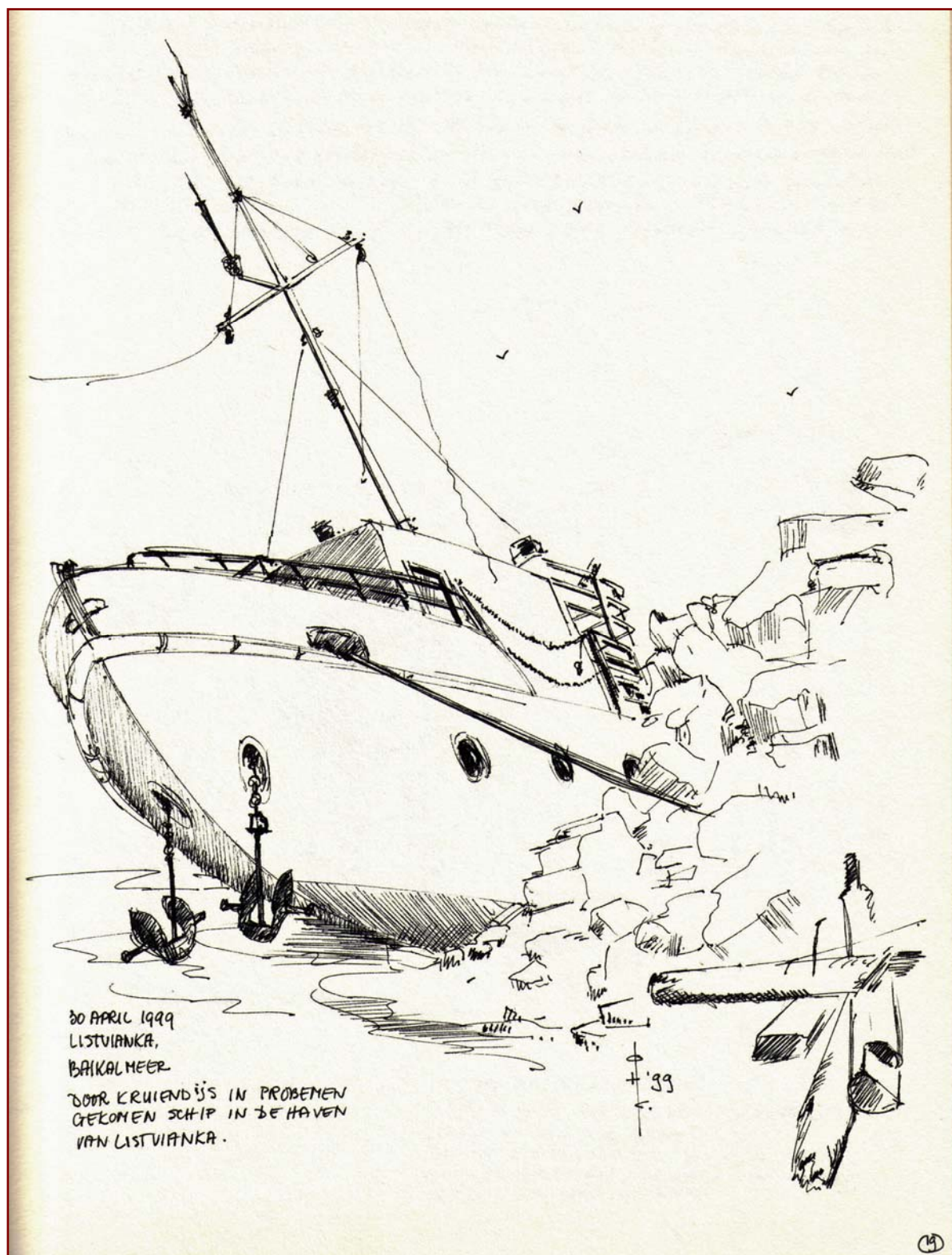
Ik ben benieuwd wat er nog meer mogelijk is binnen ons koor en hoop en wil graag stimuleren dat er in de komende tijd veel initiatieven en groepjes ontstaan. Zelfs zoveel dat het op een eerstvolgend open podium een dringen is van je welste van leden en groepjes die zich willen laten horen en zien. Ik vergelijk het maar met Rumor di Mare als moederschip en de verschillende groepjes als de bijbehorende hulpschepen. Een hulpschip mag de walvis dan spotten en soms vangen, het moederschip is en blijft de basis. Een kleiner schip kan ook de smallere rivieren bevaren en nieuwe mogelijkheden openen.

Een verbeterpunt zie ik wel in onze presentatie op het podium. We moeten ons afvragen hoe we, naast een voortreffelijk gezang, ook visueel aantrekkelijker voor het publiek, onze klanten, kunnen worden. Van onze gasten van 16 mei heb ik gezien dat zij er staan en optreden als een eenheid. Het zou goed zijn als wij bij onze optredens meer eenheid uitstralen. Misschien een paar scheutjes Kaaplander in ons optreden?

Ik besluit met de wens dat we als Rumor di Mare vooral een open en gezellig koor blijven waar iedereen met heel veel plezier zingt; plezier is immers de primaire motor voor een goed geluid.

Nanko

Kruiend ijs...

Dit schip was op het Baikalmeer in de problemen was geraakt door kruiend ijs. Ik was daar als tussenstop tijdens de Trans Siberië en Trans Mongolië Expres, een treinreis die ik in april/mei 1999 maakte. Het was nog flink koud. Op het Baikalmeer, volgens mij het grootste zoetwaterreservoir ter wereld, lag nog metersdik ijs. Daar lag het dan. Door kruiend ijs half op de kade van de haven van Listvianka gestuwd. Aan de zuidkant van het meer in de buurt van Irkutsk. Er naast lag ook flink wat afgebroken en versplinterd hout van een plankier. Met verkleumde vingers toch maar een tekeningetje van gemaakt.

Henk Kasbergen

THE MAKING OF... IN ZESENDERTIG WEETJES

door Jeroen Burggraaf

Eerste Paasavond, zondag 12 april kwam omstreeks acht uur kwam een illustre gezelschap bijeen op de zolderkamer in een huis achter de Hoge Rijndijk van de zus van 'onze' geluidstechnicus Michel. Doel: te komen tot de eindmix van onze derde CD, 'Uit alle Windstreken 2'. Razende Roeland Frits had op Witte Donderdag in huize Ark, de Vries en Burggraaf per fiets een tweetal CD's afgeleverd met daarop de eerste mixen van Michel, waarna het Grote Luisteren kon gaan beginnen....

Omdat zo'n maakproces nog wel eens gehuld wil zijn in duistere nevelen, zeker soms in de gedachten van de buitenwereld, doe ik hier graag een boekje open. Zo kan ik jullie vertellen dat:

1. Frits nog een hele carrière voor zich heeft liggen als post- dan wel pizzakoerier...
2. Michel een fantastische zangstem heeft dan wel een tovenaars achter de knoppen is die zelfs Michael Jackson nog goed kan laten klinken: momenteel, of beide...
3. Er toch nog één onverlaat een "Oeh" heeft geproduceerd op 'John Cherokee'... deze is zonder pardon geëlimineerd.... Verdere stappen worden overwogen!
4. Het gebrom tijdens het begin van 'Isabeau' van onze bas-voorzanger afkomstig was, tot zijn eigen stomme verbazing! Maar computers liegen niet....
5. Jan Marten dingen hoort die voor een normale sterveling verborgen blijven... Weest gewaarschuwd!
6. Hij na 'Southern Wind' gelukkig inmiddels weer van de beademing af is...
7. Wij onze eigen Albino-Afrikaan in het koor hebben! Die het dan natuurlijk ook na 1 minuut en 2 seconden helaas al genoeg vond...
8. De zeer geavanceerde software van Michel weliswaar zang kan 'de-essen' (de scherpe s-en zachter maken) maar dat de kracht van Frank Braakman in deze onbreekbaar is...
9. Nog afgezien van al zijn prachtige k's, g's, p's en f-en...
10. Hij zelfs in 'Little Boy Billee' glas doet breken... of kwam dat ergens anders door?
11. Herman zich hoorbaar in dit lied wel HEEL ERG op zijn gemak voelt...
12. Glazenfabriek Arcoroc France sponsoring van ons koor overweegt...
13. Het management van 'Sociëteit De Burcht' zo gestrest raakte van al het gerinkel dat men hier inmiddels maar van afgezien heeft...
14. Jan Pen op een zondag veel beter doorkomt dan op een zaterdag!
15. Helikoptergeluiden 'Ei Oechnjem' erg verlevendigen....
16. Die arme René binnenkort weer onder het mes moet.... Volgens dokter Michel "zit er helemaal niks in het lage middengebied van zijn bereik"...
17. Er gelukkig met zijn eitjes niks mis is. Tsjonge-jonge-jonge, bijna niet weg te mixen die krenge... evenals zijn belletjes, sambaballen en tamboerijnen... bijna, gelukkig...

Michel

18. Baars met zijn lange fluit daarentegen helaas zo tot in alle hoekjes en gaatjes van deze aardkloot penetreert dat-ie zonder microfoon de nulletjes en eentjes ook wel binnengedrongen zou zijn....
19. Hij als enige op wereld in staat is om tijdens een lied niet te zakken maar te stijgen qua toonhoogte... Terwijl het toch zo'n standvastige jongen lijkt...
20. Jan Marten moe kan worden! Weer een illusie armer....
21. Er in het tweede couplet van 'Pytoria' gezongen wordt "My God it was a beautiful morning, but-they-were-talking 'bout a storm on the islands"...
22. Leo trots is op het feit dat zijn "Flodiohh-dooohh" op Marco Bakker lijkt...
23. Michel tijdens zijn werk leeft op kleine blikjes Cola en Halve Manen...
24. Leo en Frits een snoepprobleem hebben.....
25. Frits, mocht het met de post en pizza's toch niet vloten, altijd nog kattenvanger kan worden....
26. Beer het hier niet mee eens is! Stichting Dierenleed is ingelicht....
27. Frits heel goed is in het spellen van de titels van onze liederen, Leo wat minder...
28. Wij er achter kwamen dat Frits eigenlijk in alle aspecten rondom ons koor heel erg goed maar vooral aanwezig is.... (watch it, Silvio!)
29. René de neiging heeft om alles nóg hoger te stemmen (toch iets fout gegaan bij die operatie?), inclusief zijn bhodrun... Michels computer pakt dit echter onverbiddeijk aan!
30. Wij van de 'CD-commissie' erg blij zijn dat René het in 'Pick a Bale of Cotton' na aanvankelijke aarzeling uiteindelijk tòch in elk couplet steeds weer eens wordt met de andere twee voorzangers... Pfff, lastig, dat divagedrag!
31. Ondanks een briljante Martien 'Isabeau' met haar galant meeverzopen is....
32. Wij reikhalzend uitkijken naar Martien's verhandeling over obstinate bacteriën in linksdraaiende melk.... Misschien iets voor het Open Podium op 16 mei?
33. Jan Marten een expert is in het 'uit elkaar trekken van de balans' maar daarentegen niet gecharmeerd is van 'geautomatiseerde fade-outs'....
34. Er wel heel veel banjo, gitaar en ukelele op deze CD staat.....
35. Het Eerste Paasnacht om 02.30 uur erg rustig is op straat...
36. Rumor een schitterend schip is met een fantastische bemanning!

Fluit van Frans

wel veel banjo

≈

RUMOR DI MARE BESTAAT VIJFTIEN JAAR

Goeie reden voor een feestje

door Cees Meijer

Op zaterdag 16 mei 2009 vierde ons zeemanskoor Rumor di Mare op de Leidse Burchtheuvel zijn vijftienjarig bestaan. Maar voordat we het feestje mochten vieren moest er eerst een nieuwe CD worden gemaakt. Jeroen beschrijft elders *The making of* van het eindproduct. Maar het gehele koor heeft natuurlijk bijgedragen aan de conceptie. Zonder de vele arbeid voor en na de opnamen te kort te willen doen – integendeel – waren het twee intensieve opnamedagen die menig zweetdruppeltje, maar ook heel veel plezier hebben opgeleverd. Tenslotte sta je als gemiddelde GN-er (gewone Nederlander) niet iedere dag je stem te vereeuwigen. Het waren enkele spannende weken voordat het eindproduct via de fiets van Frits, de huizen De Vries, Burggraaf en Ark, vanaf de zolder van de zus van geluidtechnicus Michel, langs de CD-dupliceerder, onder de arm van Piet en uiteindelijk via Gert Jan, over de kassa tot ons kwam. Maar het is het waard geweest. Hoeveel zijn jullie er al kwijt geraakt?

Eerst maar de gracht in

De gastkoren mochten eerst beurtelings een rondje door de Leidse grachten varen. Leuk voor die mensen die een verre reis voor ons hadden gemaakt, maar ook leuk voor de promotie van onze festiviteiten op de Burchtheuvel die middag. Zelfs Peter Labruyère was jaloers op deze bijdrage aan de Leidenpromoting. (Hij zei het niet, maar je zag het hem denken toen wij hem hielpen een vuilniszak uit z'n vastgelopen boegschroef te halen).

Tussen het alom drijvende afval van de zaterdagmarkt hebben Paddy's Passion, Armstrong's Patent en De Kaapstanders een enthousiasme zangprestatie geleverd die 's middags zeker invloed moet hebben gehad op de enorme opkomst van toeschouwers op het Burchtplein en de Burchtheuvel.

Ik stel voor dat we een volgende keer vragen of Het Koetshuis ons wil sponsoren. Het kan haast niet anders dan dat deze uitspanning tijdens het eerste deel van het programma een wereldomzet moet hebben gedraaid. Ondanks een enkele bui regen stond het plein tijdens de gastoptredens binnen de kortste keren bomvol met publiek.

En dan de optredens op de Burchtheuvel. Dat was fantastisch. Wat een toplocatie. Wat waren er veel mensen, wat was iedereen enthousiast, wat was het jammer dat we niet meer bier bij ons hadden om de koorkas te spekken... Hulde aan de koren, maar ook aan onze gelegenheidsspreekstalmeester Egon. En natuurlijk aan onze geluidstechnicus Michel.

De zingende wethouder

Leidens wethouder van Cultuur, Werk en Inkomen nam onze nieuwe CD in ontvangst. Nou ja in ontvangst. Daarmee doe je hem te kort. Jan-Jaap de Haan nam onze show ongeveer over. Met verve en talent pakte hij de rol van voorzanger en zong een overtuigende partij zeemansleed mee. Hulde! Er werd gefluisterd dat hij maar lid van Rumor moest worden mocht hij een volgende ronde als wethouder buiten de boot vallen."Dat nette leren we hem wel af. Binnen de kortste keren zingt ie met een stem vol whisky, zware shag en heimwee en doet ie die stropdas af".

Daarna dachten wij even soepel te laten horen waarom het publiek heel veel exemplaren van onze nieuwe CD moest afnemen. Kost vrijwel niks en je hebt het jaar rond voor al je familie, vrienden en relaties Een Ramp te Leyden in petto.

Waar het precies mis ging weet ik niet meer. Maar volgens mij zongen we tot de Coast of High Barbaree de voegen uit de muren en hebben we weer eens laten horen waarom wij dat koor zijn dat overal prijzen wegsleept. Totdat het geluid het begaf. De hele Burchtheuvel met alles erop en eraan hing aan één stopcontact, werd beweerd. Een Tweede Ramp in Leyden zagezegd. (Overigens wel een idee om bij competities de stekker bij andere koren er uit te trekken. Of hebben wij dat niet nodig?)

Na wat pauzenummers die min of meer slaagden, hebben we in een ferme “geluidloze” poging de laatste CD-nummers eruit geperst: *Pick a bale of cotton* en *Quinze marin*. De balen katoen gingen nog redelijk over het voetlicht, maar de subtiële nuance die René in *Quinze Marins* weet te leggen, ging volgens mij jammerlijk in de wind ten onder. Vond ik, mensen in het publiek vertelden dat het lied zonder versterking ook heel goed uit de verf kwam. In ieder geval was het publiek razend enthousiast en na afloop gingen de CD's als warme broodjes over de toonbank en wij aan de borrel.

Vlaamse Meisjes

Toen we weer gewoon met koren en aanhang met z'n honderdentwintigen onder elkaar in de Tuinzaal waren, hebben we er nog een lange en vooral heel erg leuke avond van gemaakt. Wein, Weib und Gesang deden hun werk en het was goed van eten en drinken.

Het Open Het Podium schonk ons oud, nieuw en opmerkelijk talent. Er werden gelegenheidsduo's gevormd die gelegenheidsduetten zongen en gelegenheidspirouetten dansten.

Har en Nanko speelden gitaar en de meisjes zongen mee: klasse! Natuurlijk was daar Jan Marten's onvolprezen Schubert met een smartrijke Buskruytramp van Frank B. en Jeroen op de cello. Arie kwam met zijn eenzaam varende klomp langs en Jack was de grote verrassing.

Hoe is het mogelijk dat iemand na zo weinig oefening met die trekzak het publiek platkrijgt? Dat is nou talent voor performance, om het maar eens in scheepsjargon te zeggen.

Ook de Vlaamse Meisjes kwamen aan bod 'Zo rond van voren'. Wat mij betreft was dat prachtig jeugd sentiment, want ik heb het lied nog in mijn diensttijd geleerd (Dat had je vroeger, dat je soldaat moest worden).

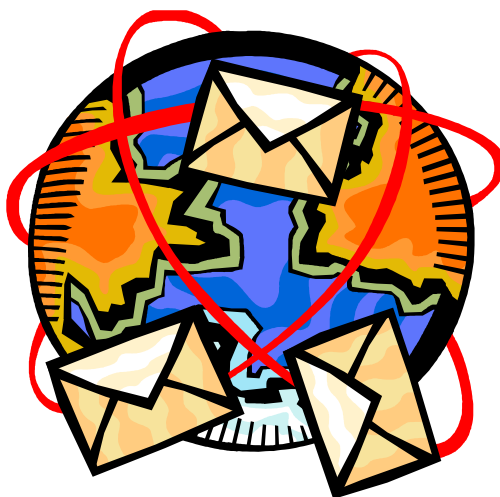
Voor de liefhebbers heb ik de tekst beschikbaar. Muziekcommissie?

En dan natuurlijk waar we allemaal op wachtten. Dat "koor zonder naam". Dat "je weet wel koor". Dat koor dat wel met "Sixpack" wordt aangeduid. Tja, wat zal ik er van zeggen. Nou gewoon. Dat ik het begrijp en velen met mij. Mannen geweldig!

FANMAIL

Onze Jubileumdag en CD-presentatie heeft leuke reacties opgeleverd van de koren die onze festiviteiten hebben opgeluisterd. Ze stonden daags na het feest in het gastenboek op onze website.

17-05-09 12:35:44

Hallo mannen van Rumor di Mare, geweldige dag was het op jullie CD-presentatie. Jullie hadden een hele mooie lokatie en de organisatie was super. Bedankt voor de uitnodiging, Paddy's Passion

17-05-09 10:46:49

Hallo Leiden, hier Appingedam, We willen jullie langs deze weg nogmaals feliciteren met het jubileum en met de nieuwe cd. Dankzij jullie inzet hebben we een fantastische dag gehad. Het zingen tijdens de rondvaart bij de vele terrassen en het zingen in de Burcht....prachtig. Het eten was perfect geregeld en 's avonds hebben we nog een stukje kunnen meepakken van de bijzondere avond.... Helaas hebben we de "grote onbekenden" niet meer kunnen zien... Wij zien jullie en Paddy's Passion en natuurlijk de Kaapstander en vele anderen tijdens Bie Daip in augustus in Appingedam. Dan doen we het nog eens dunnetjes over.. Nogmaals bedankt, Armstrong's Patent

17-05-09 10:29:02

Ahoy mannen van Rumor di Mare, Wat hebben we gisteren een geweldige dag gehad! Het begon met een leuke boottocht door de schilderachtige Leidse grachten.. En ondanks de regen zat de stemming er prima in en wat een akoestiek als je met z'n allen onder een brug gaat zingen. Daarna gevarieerde optredens van bevriende groepen met een enthousiast publiek. Wat een leuke plek bij de Burcht. Jullie repertoire is origineel en wordt met passie gebracht. Ga vooral zo door. De barbecue smaakte heerlijk en s'avonds heb ik vele verrassende optredens gezien met bijzondere combinaties! Kortom een leuk jubileumfeest. Hartelijke groeten, Myriam Noordoven Shantykoor de Kaapstander

En Jan Marten kreeg deze nog:

Beste Janmarten,

ik wou je nog even complimenteren met het geleverde cd-produkt dat we afgelopen zaterdag met de nodige luister luister mochten bijzetten. Ik heb de cd al een paar keer beluisterd (wat vrij zeldzaam is voor de meeste zogenaamde shantiecedees!) en vind het een zeer geslaagde produktie. Ook het presentatiefeest in de burcht was een zeer prettige ervaring; de Kaapstander heeft hier uitermate van genoten!

De 'Zang bij den ramp te leyden' springt er in positieve zin uit; ook de symfonische bonustrack is zeer geslaagd en een welkome aanvulling na het geleverde zangwerk. Jij beschikt over een heleboel kwalitatief goede solisten in je koor!

Proficiat en bedankt voor de ontvangst, Jeanmarie Dosogne (dirigent de kaapstander)

Ook mensen van wie je het wat minder verwacht hebben bijgedragen aan de onvoorstelbaar grote hoeveelheid gedichten en verhalen over de zee. Neem deze nou, van de hand van een rasechte Limburger. Verder van de zee kun je haast niet wonen. Dit gedicht is van Toon Hermans. Onze Cees Pepermans wist het op te duikelen.

ZEE

Ik wil alleen zijn met de zee,
ik wil alleen zijn met het strand,
ik wil mijn ziel wat laten varen,
niet mijn lijf en mijn verstand.

Ik wil gewoon een beetje dromen,
rond de dingen die ik voel,
en de zee, ik weet het zeker,
dat ze weet wat ik bedoel.

Ik wil alleen zijn met de golven,
ik wil alleen zijn met de lucht,
ik wil luisteren naar mijn adem,
ik wil luisteren naar mijn zucht.

Ik wil luisteren naar mijn zwijgen,
daarna zal ik verder gaan,
en de zee, ik weet het zeker,
zal mijn zwijgen wel verstaan.

DE DERDE CD, EEN BEHOUDEN VAART...

door Léon Algra

Rond november-december van het afgelopen jaar ging het slecht met mijn moeder. Door kanker belandde ze in een hospice in Eindhoven. De zorg daar was optimaal.

Op een zonnige dag reed ik met de tweede Rumor-CD "*Uit alle windstreken*" richting Eindhoven. Ik vertelde haar dat ik nu bij Rumor di Mare zong, het shantykoor uit Leiden. Heerlijk ontspannen.

Dit in tegenstelling tot de spanning/ontspanning in het zingen met Frank Boeijen, Stef Bos, en bij het kerkkoor Tivolikoor in Eindhoven en De Veulpoepers in Tilburg.

Even niet solo! Het koor heeft genoeg bekwame voorzangers, maar heerlijk meezingen. Wél weer werken aan een cd. De derde. Maar de eerste voor mij.

In een eenvoudige cd-speler draaide ze "*Haul Away Boys*", "*Dans notre village*", "*Gojang Sagé*", "*De Fles*", "*Zeemanshart*", "*Ik moet weer gaan varen*", enz. enz.

Ze genoot er zichtbaar van. Met pijn in haar hele lijf, maar zielsgelukkig met Rumor di Mare.

Heerlijk om te zingen

Ze wist dat ze niet lang meer te leven zou hebben, maar zei me "te wachten op de derde cd". Die wilde ze nog graag horen. Heb "*Lolo mi boto*" en "*Al die willen te kap'ren varen*" voor haar gezongen. Tranen liepen over haar gezicht. "Goh, wat jammer dat ik het koor nog niet een keertje live kan horen. Dat zit er niet meer in..." Maar de derde cd, daar wilde ze beslist op wachten.

En dagen achtereen werd "*Uit alle windstreken*" op haar cd-speler gedraaid.

Ook het verplegend personeel was enthousiast. Echter in de maand januari overleed ze.

De derde cd was niet meer gelukt.

Bij de opnamen moest ik eraan denken. Heerlijk om te zingen. Ook voor haar. Een goede reis, een behouden vaart.

Mijn koor! Ik ben blij dat ik er nu zelf ook meer van kan genieten.

En reuzenbenieuwd hoe de derde cd zal zijn.

Zoals bij ons op mening familiefeest "*Mens, durf te leven*" van Pisuisse werd gezongen, ben ik ervan overtuigd dat de cd veel '*leven*' met zich meebrengt, met een knipoog naar de hemel.

≈

ZINGEN IS GEZOND

Zoals een zeeman havenkwartieren frequenteert, zo frequenteert Gijs antiquariaten. Althans dat laatste vertelt hij, of hij dat eerste ook doet, zegt ie mij nooit.

Voor een krats kocht hij de Practische Wegwijzer voor Zangverenigingen van de firma Wybert. Juist ja, van die dropjes. Niet geheel zonder eigen belang liet dit bedrijf een boekje volschrijven met Wenken voor den Zanger. Natuurlijk ontbreekt het innemen van een Wybertje niet in den goeden raad.

Wenken en raadgevingen

1. Verzuim geen enkele repetitie en kom prompt op tijd. Neem direct Uw vaste plaats in, zodat zonder vertraging kan worden begonnen.
2. Leer de tekst goed uit het hoofd. Wanneer de dirigent met een der partijen oefent, kunnen de rustende groepen de tekst van de volgende strophen leren.
3. Adem op de juiste wijze. Reeds bij sport is goed ademen belangrijk, des te meer bij zingen. De adem strijkt langs de stembanden, zoals de strijkstok over de snaren. De violist moet daarvoor over een rustige hand beschikken, de zanger over een rustige adem, opdat de toon niet trilt. Niet de longen overmatig volpompen, opdat geen overdruk ontstaat. Het ademen moet geruisloos en onzichtbaar geschieden, nooit midden in een woord, niet in de laatste seconde voor het aanzetten van een toon. Schouders niet optrekken.
4. De uitspraak moet zuiver en duidelijk zijn (zie blz. 16). Bij open vocalen de mond goed openen; bij pianozingen evengoed nauwkeurig de lippenbewegingen maken, als bij forte-zingen.
5. Bij forte-passages (f en ff) nooit schreeuwen; een luid klinkende stem is iets anders dan een schreeuwende stem. Van geen der leden mag de stem boven de anderen uit worden gehoord.

2

6. Wanneer de dirigent de toon aangeeft, niet luid meezoemen. Goed letten op het aanvangsteken, niet te vroeg, niet te laat inzetten. Een goed begin is ook hier van groot belang voor het welslagen van het geheel.
7. Bij het zingen rustig, goed rechtop staan, doch nimmer krampachtig gespannen; alle bewegingen van hoofd en armen vermijden, evenals het aangeven van de maat (maatslaan met de hand of stampen met de voet). Het muziekblad niet te hoog of te laag houden; de zanger moet als het ware één oog op zijn partij en het andere op de dirigent gericht houden.
8. Bij uitvoeringen dienen de leden volgens stemgroep het podium te betreden, de vooraf bepaalde plaatsen rustig te bezetten en orde en stilte op het podium in acht te nemen. Dit maakt op de toehoorders een aangename indruk, reeds vóór de uitvoering is begonnen. Wanneer een lid een fout maakt, het publiek hierop niet door omdraaien of aantikken attent maken. Nooit kuchen, maar enkele Wybert-tabletten in de mond nemen.
9. Onenigheid tussen leden onderling mag nimmer aanleiding zijn van de repetities weg te blijven. Elk lid moet weten wat het aan zijn vereniging en vóór alles aan de muziek verschuldigd is.
10. Geen lid mag trachten zijn persoonlijke opvatting ingang te doen vinden. De dirigent heeft de leiding en de leden dienen zich naar zijn opvatting te richten. Dit is een eerste vereiste voor succes. Uit de eenheid tussen dirigent en leden groeit het eigen karakter van het koor.

3

Rumor di Mare zingt liederen van de zee...

www.rumordimare.nl

DICK LIEP HALVE MARATHON VOOR PROJECTEN IN SRI LANKA

Zoals jullie weten liep Rumorlid Dick Steenvoorden laatst de halve Leidse marathon om daarmee geld binnen te halen voor de Stichting Flash die onder meer onderdak biedt aan kansarme kinderen in Sri Lanka.

Wij konden op Dick inzetten als hij de finish binnen de tijd zou halen.

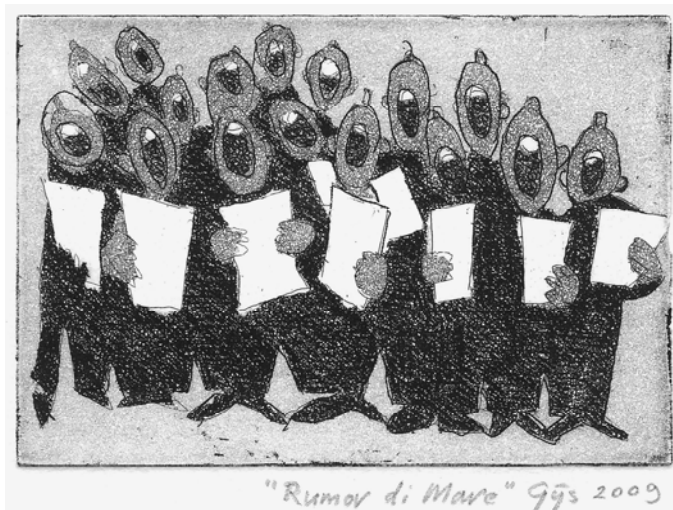
En dan de vraag: heeft Dick het gehaald?

Ja en binnen een tijd die voor hem goed genoeg was. Het belangrijkste is echter toch het resultaat. Dick heeft na afloop twee cheques met een totaalbedrag van 2.000 euro kunnen overhandigen aan de vertegenwoordigers van de stichting. Zij waren hier heel happy mee. Dick verwacht dat het bedrag nog wel wat hoger zal worden, gelet op de bijschrijvingen die hij na een week vakantie op zijn rekening aantrof en de toezeggingen die nog zijn gedaan. Kortom, Dick is een zeer tevreden mens en dankt jullie hartelijk voor je bijdrage.

Komende Optredens Rumor di Mare

datum	plaats, tijd en details
<u>2009</u>	
5 juli	Kaags Muziek Festival op het eiland Kaag en in Buitenkaag Organisatie: Stichting Kaags Muziekfestival
28 - 30 augustus	Internationaal Shanty Festival "Bie Daip" in Appingedam Organisatie: Armstrong's Patent
13 september	Rabo Shanty Festival Leimuiden Organisatie: Shantymoor De Marconisten
26 september	Shantymoorfestival Rijn en Lek in Wijk bij Duurstede Organisatie: Wijks Shantymoor "Tussen Rijn & Lek"

Een tijd geleden alweer kreeg de redactie een papiertje in handen gedrukt met daarop een computerprint met gekke zingende mannetjes. Tot onze schande weten we niet meer wie de goede gever is. Excuus daarvoor. Maar, hoewel het papiertje bijna tot een vodje in mijn tekstboek was verworden, heeft Gijs het eruit gevist en mee naar huis genomen. Uiteindelijk heeft het hem tot dit leuke etsje geïnspireerd.

Nieuwe cd – Uit alle Windstreken 2

De titel “uit alle windstreken 2” geeft het al aan, deze cd bouwt voort op de cd “uit alle windstreken”.

De prijs van deze cd is € 12 (inclusief verzendkosten). De cd is te bestellen door € 12 over te maken naar Postbank 7492395 t.n.v. Rumor di Mare, Leiden, o.v.v. “uit alle windstreken 2” en het adres waar de cd naar toe gestuurd moet worden.

Nr.	Titel	Duur	Schrijver / Componist	Voorzanger(s)
1	<i>John Cherokee</i>	2'43	(trad.)	Jeroen Burggraaf
2	<i>Al Die Willen Te Kaap'ren Varen</i>	1'48	(trad.)	
3	<i>The leaving Of Liverpool</i>	3'39	(trad.)	Jan Pen
4	<i>The Wreck of The Nancy Lee</i>	3'03	A. LeClerq	René Lignac
5	<i>Johnny Come Down To Hilo</i>	2'36	(trad.)	Frans Baars & Nanko van Kampen
6	<i>Blackbird</i>	1'35	(trad.)	Leo van der Ark & Herman Hol
7	<i>Kapiteyn Bard</i>	2'46	(trad.)	
8	<i>Ei Oechnjem</i>	2'19	(trad.)	
9	<i>Ele Eleli</i>	1'04	(trad.)	Marien Caspers
10	<i>Zang By Den Ramp Te Leyden</i>	4'24	J. M. de Vries	Frank Braakman
11	<i>Round The Corner Sally</i>	1'47	(trad.)	Frans Baars
12	<i>Pytoria (Rum Come See)</i>	2'45	(trad.)	Jeroen Burggraaf
13	<i>Lolo Mi Boto</i>	1'19	(trad.)	
14	<i>Southern Wind</i>	3'22	(trad.)	
15	<i>High Barbaree</i>	2'14	(trad.)	Frans Baars, Herman Hol, Leo van der Ark & Frits van der Mark
16	<i>Little Boy Billee</i>	4'18	(trad.)	Frank Braakman & Frank Fortanier
17	<i>Pick A Bale Of Cotton</i>	2'48	(trad.)	Frans Baars, Herman Hol, Leo van der Ark & René Lignac
18	<i>Quinze Marins</i>	3'16	M. Tonnerre	René Lignac

Bonustrack: *Zang By Den Ramp Te Leyden* met begeleiding van piano en violoncello (3'48)

Misschien zonder er veel bij na te denken zingen wij als koor onze liederen van de zee. Lieder over drank, vrouwen en heimwee. Maar ook over de ontberingen van de mensen die noodgedwongen of vrijwillig die zee bevoeren en ook niet altijd terugkwamen. Dat deze verhalen van alle tijden zijn, blijkt wel uit dit verhaal van Frank Braakman. Ondanks moderne communicatieapparatuur en navigatiemiddelen kan iemand ineens weg zijn.

INEENS WEG...

Een verhaal dat me lang heeft beziggehouden. En af en toe nog.

Een goede kennis van me, een zeer ervaren zeiler uit een traditionele zeilfamilie, maakte een overtocht van Amerika naar Nederland. De bedoeling was om een nieuw zeilschip naar Nederland te zeilen. Dat was de bedoeling, inderdaad.....

Het is helemaal misgegaan. Het schip is nooit aangekomen. Het lijkt op een bekende mop, maar dat was het helaas niet.

Hein was de zwager van een goede vriend van me. Menigmaal heb ik onder zijn bezielende leiding een zeiltocht gemaakt. Zijn kennis van het zeilen was indrukwekkend. Ik als leek had nog nooit zo iemand van dichtbij meegemaakt. Hij was tevens een ervaren wedstrijdzeiler, hij had aan veel zeilwedstrijden deelgenomen. Hij was zo ervaren, in de luiers bediende hij de fok al, kwam mij voor. Nog nooit heb ik zo'n sterk persoon van dichtbij meegemaakt. Zijn fysieke kracht was overweldigend. Hij was niet groot, maar één bonk spieren. Ooit kwam hij in een kroeg in Antwerpen binnen waar op dat moment de kampioenschappen 'armpjesdrukken' werden gehouden. Het komt erop neer dat hij uiteindelijk de kampioen van Antwerpen uitdaagde en kansloos versloeg in een onderling duel. Zijn voorkomen, zeer vriendelijk en nuchter, samen met zijn fysieke kracht gaven hem een onoverwinnelijk voorkomen. Maar dat bleek maar schijn.

Spannend jongensboek

De bewuste zeiltocht maakte hij met een goede vriend, ook een doorgewinterde zeiler. Er werd een logboek bijgehouden dat via internet dagelijks te volgen was: een soort dagboek. Ik vond het zo'n spannende onderneming dat ik bijna dagelijks even inlogde en de tocht op de voet volgde. Waar zouden ze nu weer zitten, wat voor weer hadden ze, hoe was de stemming aan boord, waren er tegenslagen? Nee, die waren er niet. Een prachtig en enerverend avontuur, dat ik als een spannend jongensboek volgde. Totdat de berichtgeving van de ene op de andere dag niet meer doorkwam.

Het bleef stil, het bleef lang stil en het is stil gebleven. De groeten en boodschappen aan de manschappen waren te lezen op het internet. Aanvankelijk was men optimistisch gestemd en werd er van alles bedacht wat er aan de hand kon zijn. Dagenlang heeft dat geduurd. Niemand kon geloven dat er iets ergs zou zijn gebeurd. Maar hoe lang was optimisme nog gerechtvaardigd? Na een week of twee sloeg de stemming echt om naar pessimisme. Er werd voorzichtig en omslachtig met het ergste rekening gehouden. Ikzelf was er nog heilig van overtuigd dat er een simpele verklaring voor het stilzwijgen zou zijn. Een kwestie van tijd en de mannen zouden zich weer melden. Maar dat is niet gebeurd.

Brokstukken van een zeilschip

Het was een slopende periode voor vooral de familie en nabije vrienden. Wanhoop nam de overhand. Het was wachten op berichten die duidelijkheid zouden verschaffen. Dat heeft zeer lang geduurd. Maar ze kwamen uiteindelijk wel. Eerst was er nog even hoop toen er vage berichten doorkwamen dat een vrachtvliegtuig en een vrachtschip noodsignalen van het bewuste zeilschip zouden hebben opgevangen. Dat heeft uiteindelijk tot niets geleid. Vervolgens kwam het slechte nieuws als een mokerslag aan. Er waren brokstukken van een zeilschip gevonden door een Iers schip, dat de resten naar Ierland vervoerde. Na inspectie van de brokstukken daar kwam onomstotelijk vast te staan dat het inderdaad om het schip

van Hein ging. Alle hoop was meteen in de grond geslagen. Het horrorscenario bleek uit te komen.

Meer duidelijkheid is er nooit gekomen. Het gissen vierde hoogtij. Wat was er gebeurd? Feit is dat rond de periode dat het contact verloren ging, er een storm woedde bij de Azoren, waar het schip zich op dat moment ongeveer bevonden moet hebben. Analisten kwamen tot de slotsom dat het schip moest zijn overvaren, door een vrachtschip? Of geraakt door een onderzeeboot, ook die analyse kwam bovendrijven. Maar het bleef en blijft gissen.

Het besef bij de familie is pas zeer laat doorgedrongen, bleek mij uit persoonlijke gesprekken. Men kon het eenvoudigweg niet geloven. Ik hoorde daar ook lang bij.

Niet onoverwinnelijk

Het dramatische incident vond inmiddels ongeveer zes jaar geleden plaats. Na een jaar zijn Hein en zijn vriend officieel doodverklaard en is er een afscheidsdienst gehouden die ik uiteraard bezocht heb. Met pijn in het hart. Het was onmogelijk om de foto van die o zo vriendelijke en ongenaakbare Hein met droge ogen te aanschouwen. Zelfs Hein bleek niet onoverwinnelijk.

Ik heb er geen idee van wat er na de dood gebeurt. Ik hoop alleen dat Hein goed is terechtgekomen. Hein, ik zal je nooit vergeten.

Frank Braakman

Le Tour de France

Reisverslag

door Jack Vlieland

5 mei 2006

Bevrijdingsdag, althans in Nederland. De Fransen vieren dat in augustus, dus geen vlagvertoon. Toch waait de Nederlandse vlag in het dorpje Châtillon-Coligny. Omdat ik van de generatie ben die op school nog goed vaderlandse geschiedenis kreeg, gaat bij de naam Coligny onmiddellijk een lampje branden. Zou de naam iets te maken hebben met Louise de Coligny, de vierde vrouw van Willem van Oranje?

En inderdaad, zij was de dochter van Caspard de Coligny, een Franse admiraal en tevens seigneur van Châtillon. Hij en zijn broers waren aanhanger van het protestantisme en hij stichtte een protestants college in het stadje. Fransen zijn toch wel erg goed in het bewaren van historie, de col1ège protestant is zichtbaar in de Mairie. Het hele stadje heeft nog vele oude gebouwen; het chateau de Coligny met de prachtige orangerie, een protestantse kerk, oude zoutopslag.

Gaspard en nog vele andere vooraanstaande aanhangers van het protestantisme werden in de Bartholomeüsnacht van 24 augustus 1572 vermoord. De groeiende invloed van de protestantenleider admiraal Gaspard aan het hof, en de daaruit voortvloeiende verzoening tussen koningschap en protestantisme, leidde tot de sluiting van een huwelijk tussen de protestantse leider Hendrik van Navarra (de latere Hendrik IV) en Margaretha, de jongere zuster van koning Karel IX.

Admiraal Coligny

De gehele protestantse adel was voor deze bruiloft naar het zeer katholieke Parijs afgezakt en de voornaamste leden bleven nadien nog in de stad om besprekingen te voeren met de koning. Op 22 augustus werd een aanslag gepleegd op admiraal de Coligny, de leider van de protestanten. De aanslag mislukte maar gaf aanleiding tot erg verhitte gemoederen in beide kampen. Uit angst voor wraak van de Hugenoten haalden Catherina de Medici (moeder van de bruid en van de koning) en de radicaalkatholieke koning Karel IX over tot een bloedbad, dat in de vroege ochtend van 24 augustus van start ging. Eerst werden enkele voorname protestanten vermoord, waaronder admiraal de Coligny, maar daarna brak onder het volk een lynchpartij uit waarbij protestanten in de hele stad werd opgejaagd en uitgemoord. De slachting duurde enkele dagen, ondanks de pogingen van Karel IX om ze een halt toe te roepen. In Parijs werden 2000 Hugenoten vermoord. Gedurende de daaropvolgende maanden verspreidde het zich over heel Frankrijk en het aantal doden liep uiteindelijk op tot 20.000 (hoewel er ook hogere en lagere schattingen zijn). Ook de toenmalige echtgenoot van Louise werd vermoord en zij vluchtte naar Zwitserland.

Zij trouwde in 1583 met Willem van Oranje. Het huwelijk van Willem en Louise was politiek beladen, haar Franse afkomst maakte Louise niet erg populair in de Nederlanden. Hun zoon Frederik Hendrik werd geboren op 29 januari 1584. Op 10 juli van dat zelfde jaar overleed Willem van Oranje als gevolg van de aanslag van Balthasar Gerards en was Louise voor de tweede maal weduwe geworden. Een heel stuk vaderlandse geschiedenis, dat de meeste Nederlanders nog wel kennen en dat voor wat betreft Franse familienamen nog steeds voortleeft bij Rumor di Mare met Lignac, Levarht en Selier, onze zouthandelaar.

Broederschap

Ik was benieuwd hoe de inwoners van dit stadje hun relatie met ons koningshuis zou beleven. In het heerlijke plaatselijk restaurant informeerde ik naar de kennis tussen De Coligny en het koningshuis in Nederland. Het gevolg van mijn vraag was dat ik het hierboven geschreven stukje vaderlandse geschiedenis in het Frans heb moeten vertalen en dat we vervolgens een glas hebben gedronken op de broederschap tussen het Franse en het Nederlandse volk. We

zijn een paar dagen in het stadje blijven liggen in afwachting van de volgende nieuwe bemanning en hebben het chateau met de orangerie op zondag bezocht, waar die dagen een heel leuke tuinshow werd gehouden.

Ik ontmoette in Châtillon nog een Leidenaar. Op een vroege morgen werd ik in het Nederlands begroet terwijl ik op het dek wat rondkeek. Je praat wat met elkaar en ik vroeg wat hem hier bracht. Van mij kon hij dat zien, want ik was met de boot. Hij begeleide Amerikanen die met het vliegtuig

ingevlogen werden naar Parijs en die vervolgens per luxe boot de Franse kanalen en rivieren doorkruisen. En soms fietsen ze ook een stukje en vandaag moest hij zorgen dat de fietsen in het stadje waren zodat deze meestal oudere mensen, een stukje langs het kanaal konden fietsen ter afwisseling van het luxe slapen, eten en drinken aan boord. Ton Menken heette die, bekend van de melkfabriek Menken. Ton was eigenaar van de ijshal in Leiden en ik informeerde bij hem of Fred Menken familie van hem was. Jazeker, zijn zoon, en die zat op de Mavo in Oegstgeest bij mijn zoon Machiel in de klas en waren bevriend. Zij waren elkaar uit het oog verloren en Ton kon mij vertellen dat Fred in Noordwijk woonde. Het adres kon ik aan Machiel doorgeven en zo zie je dat het toch wel eens nuttig is om het hele eind naar Frankrijk te varen om oude relaties te vernieuwen.

Oudste kanaal

We varen verder het oudste kanaal van Frankrijk op, het Canal de Briare. Dit kanaal verbindt de Loire via de rivieren de Loing en de Seine met Parijs. Vooral hout werd er naar Parijs vervoerd en dat van af 1642. We komen bij de beroemde zeven sluizen en komen in Rogny les sept ecluses. Tot 1880 heeft deze zeventraps sluis prima gewerkt en is daarna door grotere sluizen vervangen. Het is inmiddels een monument.

De volgende dag varen we verder richting de Loire naar Briare. Daar ligt het langste en mooiste aquaduct in de wereld: le pont canal de Briare. Een ontwerp van Gustav Eiffel bekend van de toren in Parijs. Het is een flaneerboulevard met aan weerszijden een voetpad met prachtige lantaarnpalen en aan de ingang van le pont, mooie beeldhouwde pilaren. En tussen de voetpaden in, water, om er gemakkelijk tussen door te varen. Het is eenrichtingsverkeer. De regel is dat wie het eerst de boeg van het schip in het aquaduct heeft, die mag doorvaren. Dat is nog lastig te zien met de lengte van 662 meter. Het aquaduct werd gebouwd in 1896 en zo kwam je van het Canal de Briare in het Canal lateral à la Loire. Tot die tijd moesten de schepen de soms snelstromende Loire oversteken om in het kanaal te komen. Varen op de Loire was haast niet mogelijk vanwege de ondiepten, de zand- en grindbanken en de stroming. Er waren wel speciale platte bootjes die werden gebruikt om met de stroom mee af te zakken. De goederen werden dan afgeleverd en het bootje werd als brandhout verkocht. Tegen de stroom in roeien of trekken deed men toen ook al niet graag.

le pont canal de Briare

Koele cider

Voordat we de haven van Briare invaren vertel ik de sluiswachter dat ik eerst le pont canal wil overvaren alvorens aan te leggen. Ik heb hier naar uitgekeken en kan niet langer wachten, want voorlopig is dit het einde van de reis. De boot blijft hier enkele weken liggen voordat we weer verder gaan. Het is een prachtige zonnige dag. De Loire stroomt dromerig zes meter lager onder me. Wat een ervaring, ik krijg er een brok van in mijn keel. Tijdens de voorbereidingen in het ziekenhuis was dit ook één van de plaatsen waarvan ik dacht: Dat wil ik halen. We varen heen en weer, groeten de wandelaars op het voetpad vriendelijk en drinken later met Fransen op het schip heerlijke koele cider uit de streek omdat hij een ligplaats had geregeld voor enkele weken in de haven van Briare en ook vanwege deze behaalde mijlpaal.

≈